

نگاهی به نمایشنامه «روزهای بینابین»، اثر رابرت اندرسون
سرخوردگی یک نویسنده نسبتا بااستعداد

خادم‌انصور بین آنچه هستیم و آنچه فکر می‌کردیم می‌توانیم باشیم، فاصله این واقعیت و آن رؤیا،زمینه بحران ها و چالش هاوپریش های بزرگی است. نمایشنامه «روزهای بینابین» اثر رابرت اندرسون تمرکزی دارد بر این بحران که شیوع بالایی

در دوره میان سالی و پس از آن دارد. رابرت اندرسون نمایشنامه نویس، فیلم نامه نویس و تهیه‌کننده تئاتر آمریکایی که دو نامزدی جایزه اسکار دارد، نمایشنامه «روزهای بینابین» را در سال ۱۹۶۵ منتشر کرد که در همین سال هم اجرا شد. در معرفی این اثر آمده، «روزهای بینابین» درامی روان شناختی است که با تمرکز بر زندگی شخصی و حرفه ای یک نویسنده، به بررسی عمیق بحران های خلاقیت، سرخوردگی میان سالی و پیچیدگی های روابط انسانی می پردازد. اندرسون در این نمایشنامه فضایی خلق می‌کند که در آن آرزوهای بزرگ، شکست های خاموش و واقعیت های روزمره به شکلی دردناک با یکدیگر تلاقی پیدا می‌کنند. عنوان اثر، «روزهای بینابین»، استعاره‌ای از همان زمان های طولانی و اغلب نادیده‌گرفته شده زندگی است؛ روزهایی که نه سرشار از شور آغاز هستند و نه به وضوح پایانی دارند، بلکه در میان امیدهای گذشته و واقعیت های حال معلق مانده‌اند. داستان حول زندگی دیویدایوز شکل می‌گیرد، نویسنده‌ای که زمانی باانتشار نخستین رمانش نوید ظهور استعدادی بزرگ راداده بود. با این حال سال ها از آن موفقیت اولیه گذشته و او هنوز نتوانسته اثر بعدی خود را به پایان برساند. این ناتوانی به تدریج به نوعی فلج خلاقیت تبدیل شده است، وضعیتی که در آن کمال‌گرایی افراطی و ترس از شکست هر تلاش تازه‌ای را خنثی می‌کند. دیوید برای تأمین معاش به تدریس در یک کالج کوچک روی آورده است. اما فضای آکادمیک و تکرار روزمرگی های آموزشی نه تنها الهام بخش او نیست بلکه احساس ناکامی و رکود را تشدید می‌کند. در همین حال زندگی مشترک او با همسرش باربارا نیز تحت فشار همین ناکامی ها به مرحله‌ای بحرانی رسیده است. باربارا سال ها در کنار مردی زندگی کرده که خود را وقف تحقق استعداد بالقوه او کرده بود، اما اکنون باگذشت زمان احساس می‌کند زندگی اش در انتظار تحقق وعده‌ای که هرگز عملی نشده سپری شده است. ورود شخصیتی به نام تد فارلی به این فضای متشنج، تعادل شکنند، زندگی این زوج را بر هم می‌زند. تد نویسنده‌ای است که از نظر تجاری بسیار موفق بوده و آناارش مخاطبان گسترده‌ای پیدا کرده‌اند. اما از دید دیوید فاقد عمق ادبی و جدیت هنری است. حضور او در خانه دیوید و باربارا به تدریج قایت ها، حسادت ها و سرخوردگی های پنهان را آشکار می‌کند. تد نماینده نوعی موفقیت است که دیوید آن را سطحی و سازشکارانه می‌داند، اما در عین حال نمی‌تواند حسرت آن را پنهان کند. در مقابل، باربارا نیز با مشاهده تفاوت میان شور زندگی تد و رکود روحی همسرش، بیش از پیش به بن بست زندگی مشترک خود پی می‌برد. در نتیجه، گفت‌وگوهای میان این سه شخصیت به تدریج به صحنه‌ای برای افشای حقیقت های تلخ درباره آرزوهای ناکام، ترس های پنهان و روابطی تبدیل می‌شود که زیر فشار سال ها ناامیدی فرسوده شده‌اند. یکی از مهم ترین مضامین نمایشنامه تقابل میان آرمان‌گرایی هنری و واقعیت های زندگی است. دیوید نماینده هنرمندی است که استانداردهای بسیار بالایی شخصی اش به مانعی برای خلق اثر تبدیل شده‌اند. او از سازش با سلیقه بازار پرهیز می‌کند، اما همین پافشاری بر ایده آل ها به نوعی سکون و بی عملی انجامیده است. در نقطه مقابل، تد نشان می‌دهد که چگونه پذیرش قواعد بازار می‌تواند به موفقیت و پذیرش عمومی منجر شود، هرچند شاید از نگاه برخی فاقد اصالت هنری باشد. اندرسون در این تقابل پرسشی بنیادین مطرح می‌کند: آیا پایدنی مطلق به آرمان های هنری- حتی اگر به شکست و انزوا بینجامد- ارزشمندتر از موفقیتی است که با مصالحه به دست می‌آید؟ نمایشنامه همچنین تصویری دقیق از فرسایش تدریجی روابط زناشویی ارائه می‌دهد. رابطه دیوید و باربارا نمونه‌ای از پیوندی است که در ابتدا بر امید و تحسین بنا شده، اما با گذشت زمان و انباشته شدن ناکامی ها به فضایی از سرخوردگی و فاصله عاطفی تبدیل شده است. در مجموع، «روزهای بینابین» درامی تأمل برانگیز درباره مواجهه انسان با محدودیت های زندگی و پذیرش این واقعیت است که بسیاری از رؤیاهای جوانی ممکن است هرگز تحقق نیابند. اندرسون در این اثر با نگاهی صادقانه و گاه بی رحم نشان می‌دهد که چگونه فاصله میان آنچه انسان تصور می‌کرد می‌تواند باشد و آنچه واقعا شده است، می‌تواند منبعی عمیق برای بحران و ناامیدی باشد.

روزهای بینابین / نوشته رابرت اندرسون / ترجمه حامد صحت/ نشر یکشنبه، ۱۴۰۵ / ۶۸ صفحه / ۱۱۰ هزار تومان

پخش فیلم «جانان» از شبکه نمایش

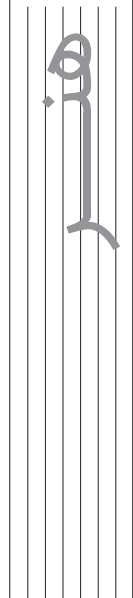
فیلم سینمایی «جانان» از روز گذشته ۲۷ اردیبهشت از شبکه نمایش پخش می‌شود. به گزارش شهرانپوز، فیلم سینمایی «جانان» به کارگردانی کامران قدکچیان، نویسنده‌ی فرهاد توحیدی و تهیه‌کنندگی محمد نجیبی، محصول سال ۱۳۹۷ است. این فیلم از

۱۶ مرداد ۱۳۹۸ در سینماهای ایران اکران شده است و امین حیایی، مژگان بیات، پروانه معصومی، بیژن بنفشه‌خواه، سحرزکریا، مهران رجبی و چنگیز وثوقی، بازیگران آن هستند.

سریال «روشنایی شب»، دوباره جلوی دوربین رفت

سریال «روشنایی شب» کار خود را از سر گرفت. به‌گزارش ایرنا، محمود معظمی به تازگی ۱۵ قسمت از این سریال را مقابل دوربین برده است. این کارگردان برای ساخت ادامه مجموعه که گفته می‌شود ۱۵ قسمت دیگر را شامل می‌شود، دوباره پشت دوربین رفت. به دنبال جنگ دوازده روزه، بسیاری از پروژه‌ها از جمله مجموعه‌های تلویزیونی، ادامه تولید خود را متوقف کردند. پس از حدود دو ماه از زمان شروع جنگ تحمیلی سوم، پروژه‌ها روند تولید خود را از سر گرفته‌اند که سریال روشنایی شب جزو آن هاست. محمود معظمی به دنبال تجربه پیشین خود یعنی سریال «فریبا» که از ۲۲ دی ۱۴۰۳ از شبکه ۳ سیما پخش می‌شد، این بار به سراغ مجموعه دیگری به نام روشنایی شب رفته است که ۱۵ قسمت از آن در روزهای گذشته از شبکه اول سیما پخش شد. این مجموعه حدود ۳۰ قسمت دارد که در هر فصل آن، قصه‌های متفاوتی روایت می‌شود، فصل‌هایی که هرکدام داستانی متفاوت را روایت می‌کنند، اما شخصیت‌های اصلی در همه آن‌ها حضور ثابت دارند. در روشنایی شب، شخصیت علی بابایی علی‌رام نورایی به عنوان مسئول عملیات، جهانگیر فرمانده تیم و نرگس، به عنوان تحلیلگر پرونده‌ها، محور اصلی روایت هستند. این سریال به ماجراهای یک تیم اطلاعاتی می‌پردازد که در هر فصل با یک پرونده تازه و سوزه‌ای متفاوت روبه‌رو می‌شوند؛ پرونده‌هایی که مسیر داستان را برای این سه شخصیت اصلی پیش می‌برد.

طبیعی تقریباً در بیشتر حوزه‌های لوکس و مجلسی کاربرد دارد. چون کیفیت، ظرافت و لطافت چرم طبیعی بسیار بالاتر است، مخصوصاً برای پاشنه‌های زنانه که کاربرد زیادی دارد.

- چرا چرم طبیعی در محصولات مجلسی بیشتر استفاده می‌شود؟

سلیمان زاده ادامه داد: چرم طبیعی دوام و ماندگاری بسیار بالایی دارد، حداقل دوتا سه سال می‌توان در مصرف روزمره از آن استفاده کرد. اما در مقابل، چرم‌های مصنوعی چون چرم‌هایی دارند، به خصوص در مواردی مانند پاشنه‌های مجلسی که نیازمند ظرافت و لطافت هستند، هرگز نمی‌توان جایگزین طبیعی‌شان کرد.

- تفاوت میان چرم مصنوعی و طبیعی در بازار
- او توضیح داد: امروزه بازار پر است از چرم‌های مصنوعی که از پلاستیک و مواد مصنوعی ساخته شده‌اند، با دستگاه‌های صنعتی دوخته می‌شوند. در حالی که در صنعت چرم‌های طبیعی، هنوز دوخت سنتی و دست‌ساز هم مورد استفاده قرار می‌گیرد. این هنرمند و فعال حوزه چرم دوزی درباره آینده چرم سنتی در ایران گفت: اگر روند فعلی ادامه پیدا کند، دستگاه‌ها جای نیروی انسانی را می‌گیرند؛ اما هنوز هم چرم دست‌دوز مستحضران خاص خودش را دارد. کار دست، به‌ویژه به دلیل ظرافت، تمیزی دوخت و خاص بودن، قابل مقایسه با تولید ماشینی نیست.

- ظرافت؛ مهم‌ترین معیار کیفیت
- سلیمان زاده ظرافت را مهم‌ترین شاخصه یک محصول چرمی باکیفیت دانست و افزود، در چرم دوزی، تمیزی کار و دوخت حرف اول را می‌زند. انتخاب رنگ، فرم، طرح و نوع دوخت، هویت یک محصول را می‌سازد. ما در بسیاری از محصولات سعی می‌کنیم از طرح‌ها و هویت ایرانی و سنتی استفاده کنیم.
- جذاب‌ترین بخش کار؛ جان‌گرفتن چرم خام
- او درباره لذت بخش‌ترین بخش کار خود گفت: دیدن نتیجه نهایی کار همیشه لذت بخش است. اما مرحله‌ای که چرم خام شسته می‌شود و رنگ و طرح روی آن می‌نشیند، از نظر هنری جذاب‌ترین بخش کار است.

این فعال مشهدی با اشاره به صادرات محصولات خود بیان کرد: اکنون محصولات چرمی ما به کشورهای عراق و افغانستان صادر می‌شود. کارهای دست‌دوز، هرچند قیمت بالاتری دارند، اما به دلیل کیفیت و ظرافت، ارزش افزوده بیشتری ایجاد می‌کنند. بسیاری از این کارهای ظریف توسط بانوان انجام می‌شود. او با اشاره به کاهش استقبال جوانان از این حرفه بیان کرد: در گذشته هنرجویان زیادی به سمت چرم دوزی می‌آمدند، اما امروز با ورود دستگاه‌های جدید، کار سنتی کمتر شده است. جوانان هم معمولاً حوصله فرایند زمان‌بر کار دست را ندارند و ترجیح می‌دهند سراغ کارهای سریع‌تر بروند. سلیمان زاده در توصیه به جوانان علاقه‌مند به این حوزه گفت: شرط اصلی موفقیت در چرم دوزی صبر و علاقه واقعی به هنر است. آموزشگاه‌ها و هنرستان‌های فنی و حرفه‌ای می‌توانند نقطه شروع مناسبی باشند. اما بدون علاقه، ورود به این حرفه ماندگار نخواهد بود.

سوراخ‌ها را ایجاد می‌کند و در نهایت قطعات به هم دوخته می‌شوند. اما در کار من تمام مراحل با دست انجام می‌شود. همین موضوع باعث شده محصولات با بسیاری از تولیدات بازار متفاوت باشد و جلوه‌ای کاملاً هنری داشته باشد.

- تلاش برای پیوند هنر چرم با فرهنگ ایرانی
- این فعال حوزه چرم در مشهد با اشاره به وضعیت بازار گفت: متأسفانه بسیاری از تولیدات داخلی بیشتر جنبه بازاری و تجاری دارند و کمتر به جنبه‌های هنری یا الهام از فرهنگ ایرانی توجه می‌شود. با این حال تلاش کرده‌ام در برخی از طراحی‌های خود از ایده‌ها و عناصر مرتبط با فرهنگ ایرانی استفاده کنم. این نوع کارها نیز طرفداران خاص خود را دارد و برخی مشتریان به دنبال محصولاتی هستند که هویت فرهنگی در آن دیده شود.
- پورسمانی معتقد است: مهم‌ترین عامل در ماندگار شدن یک محصول چرمی «منحصر به فرد بودن» آن است. امروزه مردم بیشتر به دنبال کارهای خاص و منحصر بفرد هستند. این هنرمند درباره روند شکل‌گیری یک محصول چرمی گفت: گاهی ایده‌ها در ذهنم شکل می‌گیرد و گاهی هم از دیدن طرح‌ها در فضای اینترنت الهام می‌گیرم. سپس آن ایده را با سلیقه خودم تغییر می‌دهم و به آن ویژگی‌های جدید اضافه می‌کنم. تجربه و آزمون و خطا در طول سال‌ها باعث شده اکنون بتواند بسیاری از طرح‌ها را به صورت کامل خودش طراحی کند و برای اجرای آن‌ها برنامه ریزی دقیقی داشته باشد.

- آینده چرم دوزی سنتی در ایران
- وی درباره آینده چرم دوزی سنتی اظهار کرد: تعداد کسانی که مانند گذشته به شکل کاملاً دستی کار می‌کنند کم شده است. بسیاری به سمت دستگاه‌های برش لیزری رفته‌اند چون کار را سریع‌تر و ساده‌تر می‌کند.
- به گفته پورسمانی، چرم دوزی سنتی نیازمند علاقه، صبر و حوصله فراوان است و به همین دلیل افراد کمی حاضرند تمام مراحل آن را از ابتدا تا انتها با دست انجام دهند. جوانان به این حوزه علاقه دارند، اما اغلب حوصله انجام تمام مراحل سنتی کار را ندارند. برش زدن، سوراخ‌کاری، دوخت و چسب‌کاری زمان‌بر است و همین موضوع باعث می‌شود بسیاری به سراغ روش‌های سریع‌تر بروند.

- تأثیر محدودیت‌های اینترنت بر بازار
- پورسمانی همچنین به تأثیر فضای مجازی بر فروش محصولات چرمی اشاره کرد و گفت: قبلاً بیشتر فعالیت و فروش من از طریق اینستاگرام و تا حدی سایت‌هایی مانند دیوار انجام می‌شد. عکس کارها را منتشر می‌کردم و مشتری‌ها از همان طریق با من ارتباط می‌گرفتند. حدود یک سال است که از طریق یک فروشگاه هم محصولاتم عرضه می‌شود، اما محدودیت‌های اینترنت و اختلال در برخی پلتفرم‌ها تأثیر زیادی بر فروش گذاشته است. حتی در زمان‌هایی که بازار باید رونق داشته باشد، شرایط اقتصادی و مشکلات ارتباطی باعث افت فروش می‌شود. او توضیح داد: برای مثال در ماه بهمن فروش خوبی داشتم اما در اسفند که معمولاً باید اوج خرید باشد، فروش بسیار ضعیف بود.

- هنر چرمی که مشتری خاص خود را دارد
- پورسمانی بیان کرد: محصولات دست‌دوز

طین همتی

هنر چرم دوزی ترکیبی از ذوق هنری و مهارت صنعتی در طول سال‌ها در شهرهای مختلف کشور رشد یافته و مشهد نیز به عنوان یکی از قطب‌های مهم شناخته می‌شود. وجود کارگاه‌ها و برندهای فعال در حوزه کیف، کفش و اکسسوری‌های چرمی باعث شده این شهر در کنار تهران و تبریز به یکی از مراکز مهم این صنعت تبدیل شود. با گسترش شبکه‌های اجتماعی در سال‌های اخیر، بسیاری از هنرمندان و تولیدکنندگان چرم دوزی توانسته‌اند محصولات خود را فراتر از بازارهای محلی معرفی کنند و از طریق فروش آنلاین به مشتریان بیشتری دست یابند. اما محدودیت‌های اینترنت در ماه‌های گذشته، روند معرفی و فروش آثار هنری را با چالش‌هایی روبه‌رو کرده و بر شیوه‌های درآمدزایی بسیاری از هنرمندان تأثیر گذاشته است. در چنین شرایطی، بسیاری از هنرمندان و فعالان حوزه چرم دوزی همچنان بر حفظ هویت هنری چرم طبیعی و کیفیت اصیل تولیدات مشهد تأکید دارند. این پافشاری بر هنر دست، دلیلی است که نام مشهد را در کنار دیگر قطب‌های بزرگ چرم کشور، زنده و درخشان نگه داشته است.

در این گزارش در گفت‌وگو با دو فعال عرصه چرم دوزی، نگاهی به وضعیت این هنر در مشهد داشته‌ایم و در گزارش‌های بعدی به بررسی فعالیت‌های هنرمندان عرصه چرم در «هنر نقاشی بر محصولات دست‌دوز» و نیز «تکنیک‌های سوخت روی چرم» خواهیم پرداخت.

- چرم دوزی؛ هنری فراتر از یک حرفه
- فرهاد پورسمانی، فعال حوزه هنر چرم، از تجربه سال‌ها فعالیت در این عرصه و نگاه هنری خود به چرم دوزی و چالش‌های پیش روی این هنر سنتی سخن می‌گوید.

او معتقد است چرم دوزی بیش از آنکه یک صنعت صرف باشد، هنری است که با صبر، دقت و خلاقیت شکل می‌گیرد. پورسمانی با اشاره به فعالیت خود در زمینه تولید محصولات چرمی گفت: در کارگاه خود انواع محصولات چرمی از جمله کیف‌های زنانه و مردانه و به‌طور کلی هر محصولی که با چرم قابل ساخت باشد تولید می‌کنم. وی با بیان اینکه چرم دوزی تنها یک شغل نیست بلکه یک هنر است، هنری که با عشق و علاقه انجام می‌شود بیان کرد: من این کار را بیشتر هنر می‌دانم تا صنعت. وقتی روی یک محصول کار می‌کنم از فرایند ساخت آن لذت می‌برم. بسیاری از مهارت‌ها را هم با آزمون و خطا و تجربه شخصی یاد گرفتم. پورسمانی درباره مسیر ورود خود به این حوزه توضیح داد: تحصیلات من در رشته زبان انگلیسی است و کارهای متفرقه انجام دادم، اما در نهایت به سمت کاری رفتم که واقعا به آن علاقه داشتم؛ یعنی چرم دوزی. علاقه شخصی و صبر و حوصله مهم‌ترین دلایلی بوده که باعث شده در این مسیر بماند و حتی برند خود را شکل دهد.

- دقت و ریزبینی؛ شرط اصلی موفقیت در چرم دوزی
- این هنرمند چرم دوز درباره ویژگی‌های لازم برای فعالیت در این حرفه گفت: کسی که می‌خواهد در چرم دوزی موفق باشد باید بسیار دقیق و ریزبین باشد. اگر حین کار عجله شود، نتیجه کار خراب خواهد شد. او با تأکید بر شیوه سنتی کار خود افزود: تمام کارها را از طراحی گرفته تا دوخت همه را با دست انجام می‌دهم. از چرخ استفاده نمی‌کنم و همه مراحل به صورت دستی انجام می‌شود. به همین دلیل دقت و حوصله زیادی لازم دارد.

- تفاوت کار دست با تولیدات رایج بازار
- پورسمانی معتقد است: بسیاری از محصولات چرمی موجود در بازار با استفاده از دستگاه‌های برش لیزری تولید می‌شوند. در بسیاری از کارگاه‌ها طرح‌ها زیر دستگاه لیزر قرار می‌گیرد، دستگاه قطعات را برش می‌زند و